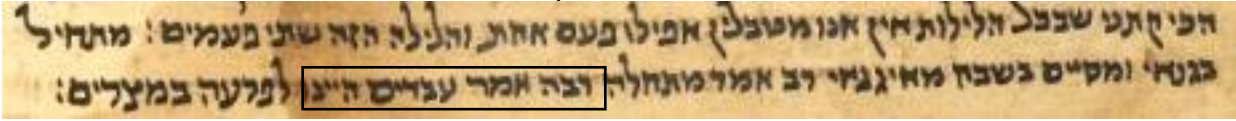
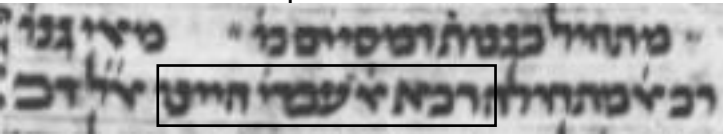

Why is this Night the Same as Last Night?

Lessons from Yom Tov Sheini for Israel-Diaspora Relations

<p>1. Passover Haggadah</p> <p>Why is this night different from all the other nights?</p>	<p>הגדה של פסח</p> <p>מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?</p>
<p>2. Mishnah Rosh Hashana 2:2</p> <p>Originally they would light signal torches. After the Kutim disrupted them they decreed that messengers go forth.</p>	<p>משנה ראש השנה ב/ב</p> <p>בראשונה היו משיאין משואות משקלקלו הכותים התקינו שיהו שלוחין יוצאין:</p>
<p>3. Babylonian Talmud Beitzah 4b</p> <p>It is said with regards to the day of yom tov of the diasporas: Rav says, "If [an egg] is laid on the first day, it is permissible on the second," and Rav Assi says, "If [an egg] is laid on the the first day it is forbidden on the second."</p> <p>Perhaps Rav Assi believes that it is one holiness? However, Rav Assi makes havdallah between the two days! It must mean that Rav Assi is in doubt, and he acts stringently in both ways.</p> <p>Rabbi Zeira said, "Rav Assi's opinion makes sense because today we know the calendar, and we still perform two days." Abayee said, "Rav's opinion makes sense as it is written in the Mishnah, 'Originally they used to light bonfires, but after the kutim disrupted it, they decreed that messengers should be sent out.' This implies that if there were no kutim we would perform one day, and wherever the messengers reached they would perform one day.</p> <p>Today, that we know the calendar, why do we perform two days? Because they sent from there, 'Be careful with your ancestors' tradition that you hold, because sometime they might cast a decree, and this may lead to a disruption."</p>	<p>תלמוד בבלי ביצה ד:</p> <p>אתמר, שני ימים טובים של גליות, רב אמר: נולדה בזה מותרת בזה, ורב אסי אמר: נולדה בזה אסורה בזה. לימא קא סבר רב אסי קדושה אחת היא? והא רב אסי מבדיל מיומא טבא לחבריה! - רב אסי ספוקי מספקא ליה, ועביד הכא לחומרא והכא לחומרא.</p> <p>אמר רבי זירא: כותיה דרב אסי מסתברא, דהאידינא ידעינן בקביעא דירחא וקא עבדינן תרי יומי. אמר אביי: כותיה דרב מסתברא. דתנן: בראשונה היו משיאין משואות, משקלקלו הכותים התקינו שיהו שלוחין יוצאין. ואילו בטלו כותים עבדינן חד יומא, והיכא דמטו שלוחין עבדינן חד יומא.</p> <p>והשתא דידיעינן בקביעא דירחא מאי טעמא עבדינן תרי יומי? - משום דשלחו מתם: הזהרו במנהג אבותיכם בידיכם, זמנין דגזרו שמדא ואתי לאקלקולי.</p>
<p>4. R. Dr. Y Brandes, Shiurim on Masekhtot Yom Tov</p> <p>The instruction to keep the custom of our ancestors is not an edict that mandates two days, rather its entire nature is to remain with the 'doubt of which day' that perhaps there will be religious persecution and we truly won't know what calendar day it is. <i>It's as if Diaspora Jews are always at risk of the creation of a doubt. Even in the age of the calendar, from the perspective of the Diaspora, we still celebrate two days of Yom Tov out of doubt, not because of an edict.</i></p>	<p>ר' ד"ר יהודה ברנדס, שיעורים על מסכתות יו"ט</p> <p>ההוראה לשמר מנהג האבות אינה תקנה שמחייבת שני ימים, אלא כל אופיה הוא להשאר עם ה'ספיקא דיומא' שמא יהיה שמד ובאמת לא יידעו. כביכול יושבי הגולה לעולם נמצאים בחשש הווצרות ספק. גם בעידן הלוח, מבחינת יושבי הגולה עדיין חוגגים שני ימים טובים מספק, ולא מכוח תקנה.</p>
<p>5. Ritva Rosh Hashanah 18a</p> <p>There is another big question: the messengers would go out to everywhere they could reach, and even to the Diaspora, but they could get to Egypt within 10 days... and they certainly could not get to all of</p>	<p>ריטב"א ר"ה יח.</p> <p>ויש עוד שאלה גדולה שהרי לכל מקום שהיו יכולין להגיע שלוחין יוצאין ואפי' לחו"ל כדכתיבנא לעיל ולמצרים היו יכולין להגיע בעשרה ימים... ובודאי לא היו מגיעין לכל</p>

<p>Israel... and as such, there were places in Israel that would need to keep the festivals for two days as in the Diaspora. So why does the world observe one day in Israel except Rosh Hashanah, and those in the Diaspora observe two days?</p> <p>The answer is that... they sent from there, 'Be careful with your ancestors' tradition that you hold, because sometime they might cast a decree, and this may lead to a disruption.' <i>That is to say... we should practice as originally done and essentially be as though we don't know anything, and bless on the second day, and sanctify it, as though it is in doubt in our hands...</i></p> <p>And when they enacted that we be careful with our ancestors' customs in our hands, our ancestors had divergent customs, for there were all kinds of places, some that kept two days and some that kept one, and we follow the majority, and in the Diaspora the majority did not have messengers arrive, so we do here two days, but in the majority of Israel, they did one day, and so they do today...</p>	<p>א"י... וכיון דכן היו מקומות בארץ ישראל שצריכין לעשות המועדות ב' ימים כמו בחו"ל וא"כ אמאי נהוג כ"ע למעבד בא"י כל המועדות יום א' לבד מר"ה ובני חוץ לארץ עושין אותן כולם שני ימים.</p> <p>והתשובה ... דשלחו מתם הזהרו במנהג אבותיכם בידיכם דזמנין דגזרי שמדא ואתו לאקלקולי. כלומר ... שנה"י נוהגין כבתחלה ונהיה בעיקר המעשה כאלו אין אנו יודעין כלום ומברכין בו ומקדשין בו כמו שהוא ספק בידינו ...</p> <p>וכשתקנו לנו שנזהר במנהג אבותינו ואבותינו היו להם מנהגות משונים שהרי מקומות יש ויש שעושין ב' ימים ויש שעושין יום א' ויש לנו לילך אחר הרוב ובחו"ל רובא (הימים) לעולם שלא היו מגיעין שם שלוחים ולפיכך אנו עושין כאן ב' ימים אבל ברוב א"י היו עושין יום א' ועושין היום ג"כ יום...:</p>
<p>6. Babylonian Talmud Ketubot 110b-111a</p> <p>R. Zera was evading R. Judah because he wanted to go up to the Land of Israel but R. Judah had expressed: Whoever goes up from Babylon to the Land of Israel transgresses a positive commandment, for it is said in Scripture, <i>They shall be carried to Babylon, and there shall they be, until the day that I remember them, saith the Lord (Jer. 27:22)....</i></p> <p>R. Judah stated in the name of Samuel: As it is forbidden to leave the Land of Israel for Babylon so it is forbidden to leave Babylon for other countries...</p> <p>R. Judah said: Whoever lives in Babylon is as though he lived in the Land of Israel...</p>	<p>תלמוד בבלי כתובות קי:-קיא.</p> <p>ר' זירא הוה קמשתמיט מיניה דרב יהודה, דבעא למיסק לארץ ישראל, דאמר רב יהודה: כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה, שנאמר: בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה' (ירמיהו כז/כב)....</p> <p>אמר רב יהודה אמר שמואל: כשם שאסור לצאת מארץ ישראל לבבל, כך אסור לצאת מבבל לשאר ארצות.</p> <p>אמר רב יהודה: כל הדר בבבל - כאילו דר בארץ ישראל.</p>
<p>7. Babylonian Talmud Sanhedrin 24a</p> <p>What does [the name] Bavel connote? R. Johanan answered: [That the study of] Scripture, Mishnah and Talmud was intermingled [therein].</p> <p><i>He hath made me to dwell in dark places like those that have been long dead (Lam. 3:6).</i> This, said R. Jeremiah, refers to the Babylonian Talmud.</p>	<p>תלמוד בבלי סנהדרין כד.</p> <p>מאי בבל? אמר רבי יוחנן: בלולה במקרא, בלולה במשנה, בלולה בתלמוד.</p> <p>במחשכים הושיבני כמתי עולם (איכה ג/ו) - אמר רבי ירמיה: זה תלמודה של בבל.</p>
<p>8. Ha Lahma Anya – Passover Haggadah</p> <p>This year we celebrate here; Next year in the Land of Israel.</p> <p>Now we are still in bonds; Next year may we all be free.</p>	<p>הא לחמא עניא - הגדה של פסח</p> <p>השתא הָכָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאֶרֶץ אֱדֻמִּי.</p> <p>השתא עבְדִּי, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוּרִין.</p>

<p>9. Babylonian Talmud Pesahim 116a</p>	<p>תלמוד בבלי פסחים קטז.</p>
<p>"Begins with disgrace and concludes with glory": What is "with disgrace"?</p> <p>Rav said: At first our forefathers were idol worshippers.</p> <p>Shmuel said: "We were slaves..."</p>	<p>מתחיל בגנות ומסיים בשבח: מאי בגנות? רב אמר מתחלה עובדי עבודת גלולים היו אבותינו [ושמואל] אמר עבדים היינו...</p>
<p>Manuscript: JTS Rab. 1623</p>	
	
<p>Manuscript: Vatican Ebr. 134</p>	
	
<p>10. Palestinian Talmud Pesahim 10:5</p>	<p>ירושלמי פסחים י/ה</p>
<p>Rav said: At in the beginning: "On the other side of the river your ancestors dwelled...and I took your father Abraham from the other side of the river...and I made [them] numerous."</p>	<p>רב אמר (ב)[כ]תחילה. (צריך להזכיר) בעבר הנהר ישבו אבותיכם וגו' ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר וגו' וארבה.</p>
<p>11. Joshua 24:2-4</p>	<p>יהושע כד/ב-ד</p>
<p>(2) Then Joshua said to all the people, "Thus said the LORD, the God of Israel: In olden times, your forefathers—Terah, father of Abraham and father of Nahor—lived beyond the Euphrates and worshiped other gods. (3) But I took your father Abraham from beyond the Euphrates and led him through the whole land of Canaan and multiplied his offspring. I gave him Isaac, (4) and to Isaac I gave Jacob and Esau. I gave Esau the hill country of Seir as his possession, while Jacob and his children went down to Egypt.</p>	<p>(ב) ויאמר יהושע אל-כל-העם כה-אמר ה' א-להי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: (ג) ואקח את-אביכם את-אברהם מעבר הנהר ואולף אותו בכל-ארץ כנען וארב [וארבה] את-זרעו ואתן-לו את-יצחק: (ד) ואתן ליצחק את-יעקב ואת-עשו ואתן לעשו את-הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים:</p>
<p>12. Deuteronomy 6:21</p>	<p>דברים ו/כא</p>
<p>You shall say to your children, "We were slaves to Pharaoh in Egypt and the LORD freed us from Egypt with a mighty hand.</p>	<p>ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ה' ממצרים ביד חזקה:</p>
<p>13. Mishnah Pesahim 10:6</p>	<p>משנה פסחים י/ו</p>
<p>And one should conclude with [the blessing of] redemption.</p> <p>Rabbi Tarfon says, 'who redeemed us and our ancestors from Egypt,'" but would not conclude [this section with a concluding blessing].</p> <p>Rabbi Akiva says, 'So Lord our God and God of our ancestors, let us come to reach other seasons and festivals in peace, joyful in the rebuilding of your city, and jubilant in your Temple service, where we will eat from the offerings and Pesach sacrifices etc.' until 'Blessed are you Lord, Redeemer of Israel.'"</p>	<p>וחותם בגאולה. רבי טרפון אומר, אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, ולא היה חותם. רבי עקיבא אומר, כן ה' א-להינו וא-להי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים כו', עד ברוך אתה ה' גאל ישראל:</p>

14. Geonic Responsum (author, date, location unknown)	תשובת גאונים (פרטים לא ידועים)
<p>... Among them there were people from the exile of Yekhonyah... who were pained and troubled that that they could not go on pilgrimage to Israel and do the sacrifices and other commandments... and they decided as one to make every one of the festivals... two days.</p> <p>The first is a Biblical obligation, and the second is what they agreed to accept upon themselves in exchange for the pilgrimage and sacrifices they could not make... and for the great joy at fulfilling the commandment they were commanded in Scripture of 'and you shall rejoice in your festivals'... in order to seek thereby the closeness of God and to be diligent about the thanksgiving for God's lovingkindnesses and to seek the fulfillment of God's promise to return them to the Land of Israel.</p>	
15. Darkei Hayyim V'Shalom (Munkacser Rebbe Customs and Laws) #524	דרכי חיים ושלום לר' חיים אליעזר שפירא ממונקאטש סימן תקכד
<p>(The Rebbe) greatly praised the custom of Hasidim and God-fearers in the Holy City of Yerushalayim who went on the second day of Yom Tov to honor "Isru Hag" and to honor all of Israel, their brethren in the Diaspora, with Shabbat/Yom Tov dress, and refrained from doing work in public. Even though the poskim ruled that it is a weekday for them regarding laying tefillin and weekday tefillah it is still better to refrain from unnecessary things... after the destruction of the Temple, even in Israel we need to strengthen the Diaspora Yom Tov.</p> <p>And in the Zohar Hai of MHR Y" A of Komarno it appears that if the sages of Israel will agree to do in Israel today two days of Yom Tov as we do, the redemption would be near. Our Master would conclude that while indeed by strict law we do not uphold this, and who would be so bold as to innovate this in our day against the laws of our ancestors and the customs of our rabbis and the decisions of the Arizal's writings and our master the Beit Yosef, in any event, in the aforementioned matter, the custom of the Hasidim and God-fearers is beautiful.</p>	<p>מאוד השביח מנהג החסידים והיראים בעיה"ק ירושלים שהולכים ביו"ט שני לכבוד אסרו חג ולכבוד כלל ישראל אחיהם שבגולה במלבושי שבת ויו"ט וגם מונעים עצמם במלאכה בפרהסיא הגם שע"פ דינא נפסק בפוסקים להלכה שחול הוא אצלם לענין הנחת תפילין ותפילת חול מ"מ טוב למנוע עצמו בדברים שאין נצרך כל כך ... לאחר חורבן בית המקדש צריך גם בארץ ישראל להחזיק יו"ט של גליות...</p> <p>ונמצא בזוהר חי להגה"ק מהרי"א מקמארנא (פר' פנחס דף רלא) אם יסכימו חכמי ארץ ישראל לעשות גם בא"י כעת שני יו"ט כמו שאנו עושין הי' קרוב הגאולה וסיים רבינו הגם שלדינא לא קי"ל כן ומי יהין לחדש דבר כזה בימינו נגד הלכות אבותינו ומנהגי רבותינו והחלטות כתבי האר"י ז"ל ומרן הב"י עכ"פ בדבר הנ"ל יפה מנהג החסידים והיראים...</p>
16. Elie Wiesel, "Why Don't I Live in Israel?" Baltimore Jewish Times, May 11, 1985	
<p>It is given to the Jew of our days to love both Israel and the Jews of the Diaspora; he is not in the least compelled to choose one camp over the other; just as a Jew by definition and by tradition can live in more than one period, so he can attach himself to more than one geographical community. Whoever opposes Israel to Diaspora or the Diaspora to Israel will end by destroying them both. Neither of these two collectivities will be able to replace the other or be substitute for the other. Despite the love – unconditional – that I feel for Israel, I am not ready to sacrifice the Diaspora for her. And if certain Israelis demand such a sacrifice, they are in the wrong...</p> <p>I know only that I belong, equally, to both of them... In my opinion, there is a place in Jewish destiny, for both communities; there has always been one. <i>It is their mutual duty to enrich each other, to assist each other by the interrogation that each symbolizes for the other...</i></p>	